

[Hans Thyge Jacobsen.]

til Ændring af de gældende Fradragsregler vil kunne forelægges Rigsdagen i Løbet af Efteraaret“.

Dette er jo imidlertid ikke sket. Nu maa Efteraaret vel siges at være gaaet til Ende, og vi har fremdeles ikke set noget Resultat af disse Overvejelser i Socialministeriet. Man kunde maaske altsaa have Lov til at spørge — hvis den højtærede Formand vil tillade mig et ganske kort Citat: „Hvad Dælen nøler I efter“ i det høje Socialministerium?

Alle Partier her paa Rigsdagen er indstillet paa at yde Rentenyderne i vort Land en Forbedring af deres Kaar. Saa vidt jeg har kunnet følge med, har samtlige Partier, der stillede op til Valget den 30. Oktober, erklæret, at Rentenydernes Kaar var for ringe, og at man maatte se saa hurtigt som muligt at faa dem forbedret. Vort Parti gik endogsaa saa vidt, at vi foreslog en Forhøjelse af Grundbeløbene, og vi anviste samtidig Vejen, ad hvilken man kunde indvinde Midlerne dertil, nemlig ved, om ikke at afskaffe, saa dog at omgive med regulerende Bestemmelser det Raadighedsbeløb, som jeg nu hørte at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen egentlig var glad for.

Jeg kan godt forstaa de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen her gjorde gældende, men der er en anden Betragtning at stille op herimod. Det viser sig nemlig, i hvert Fald i de store Byer og ikke mindst her i København, at Raadighedsbeløbet fortrinsvis kommer dem til gode, som er mest energiske. Københavns Socialborgmester, Hr. Sigvard Munk, udtalte dette ganske klart og tydeligt paa et Møde, som jeg deltog i ved Midsommertid ude i Fælledparken. Dette Raadighedsbeløb er i og for sig Genstand for Angreb af de mest energiske, og de Folk, som altsaa er mere beskedne, faar ingen Andel i det. Den ene Betragtning, den, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gjorde gældende, har sin Ret, men der er heller ikke Tvivl om, at den Betragtning, jeg her refererer, og som Københavns Socialborgmester gjorde gældende ved den Lejlighed og for øvrigt ogsaa senere har gjort gældende, ogsaa har sin Berettigelse. Jeg personlig er af den Opfattelse, at Raadighedsbeløbet, der dog, saa vidt jeg erindrer, andrager et Beløb paa omkring 15 Mill. Kr. om Aaret, altsaa et ikke helt ringe Beløb, vistnok burde konverteres til en Forbedring af selve Grundsætterne. Men det er et Spørgsmaal, som vi maa drøfte under sagkyndig Medvirken.

Altsaa, alle Partier her paa Rigsdagen er saaledes indstillet, at de mener, Rentenyderne her i Landet har for ringe Kaar, og at der maa ske en Forbedring i saa Henseende. Og naar man ikke indtil i Dag har kunnet fremkomme med Forslag — jeg skal ikke rette stærke Bebrejdelser i den Anledning, men de skiftende Socialministre har altsaa ikke til i Dag kunnet fremkomme med Forslag til en Revision af hele Omraadet —, saa forekommer det mig, at vi er nødt til at imødekomme den Trang, som vitterligt findes blandt disse Medborgere. Det foreliggende Forslag vil derfor kunne paaregne et velvilligt Medarbejde fra vort Partis Side.

Jeg tror imidlertid, det er nødvendigt at undergive det en Udvalgsbehandling. Forslagsstillerne har nemlig ikke gjort Rede for, hvor stort et Beløb dette Tilskud vil komme til at andrage; det er en ret suveræn Foragt, Forslagsstillerne udviser over for den Side af Sagen, men den har jo dog alligevel sin Berettigelse. Naturligvis, man kan ved at studere Forslaget fra i Sommer komme til et vist Resultat, og jeg er naaet til det Resultat, at Udgiften vil komme til at andrage rundt regnet 24 Mill. Kr., men jeg er aldeles ikke sikker paa, at denne min Beregning holder Stik. Vi maa i hvert Tilfælde have ogsaa den Side af Sagen undergivet en Prøvelse i Udvalget, saadan at vi dog ved, hvor stort et Beløb vi gaar med til at bevilge.

Maa jeg, inden jeg afslutter, have Lov til at gøre opmærksom paa, at der foruden Alders- og Invalidereventydere findes en Gruppe Medborgere, som er i den samme økonomiske Situation, saadan omtrent da, nemlig alle Privatpensionister. Der er ikke Tvivl om, at mange Smaakaarsfolk og mange fra Mellemstanden, der har opsparet sig en Pension ved en Livet igennem vedligeholdt privat Pensionsforsikring, i Dag er undergivet overordentlig vanskelige Vilkaar, saadan som alting har udviklet sig, og der maa formentlig være skellig Grund til at inddrage ogsaa denne Gruppe af Medborgere under de Overvejelser, som vi nu i Anledning af dette Lovforslag vil anstille.

Vi ønsker altsaa fra vor Side Forslaget undergivet en Udvalgsbehandling i Haab om, at der kan komme et tilfredsstillende Resultat ud deraf. Hvis det skal naas inden Jul, skal det jo gaa hurtigt.

Jeg er bange for, at Forslagsstillerne har overset, at Udbetalingen af en saadan Julegave, i hvert Tilfælde i København og